

Dilluns, 21 de desembre 2015, 19,30h. Local Plural-21, Cartagena, 230, 5è 1a.

ASSIMILACIONS REEIXIDES I/O MIG FRACASSADES ELS PAÏSOS CATALANS DAVANT ELS ESTATS FRANCÈS I ESPANYOL (1624-2014)

Aquesta conferència planteja com a model quasi perfecte d'imperi assimilador el cas de Roma. Se n'expliquen els motius i, a continuació, es fa un repàs del nivell d'èxit, o de fracàs, dels models assimiladors que França i Espanya han imposat, per aquest ordre expositiu, sobre la Catalunya del nord, la Catalunya estricta, el País Valencià i les Illes, des del segle XVII fins a l'actualitat. Com hom pot suposar, el balanç no resulta gens homogeni.

A partir del segle XVII es va manifestar, d'una manera rotunda, la impossibilitat de mantenir dos models polítics i socials contraposats, l'absolutista imperial de Castella i el pactista parlamentari de Catalunya, sota una mateixa Corona. La Guerra de Successió hispànica (de 1705 a 1714 pel que fa al Principat) significà la imposició militar del model absolutista a Catalunya, com ja pretenia Olivares l'any 1624. Avui en dia encara en paguem les conseqüències. D'altra banda, i contràriament, les potències emergents com Anglaterra i Holanda, representants europees del model parlamentari, foren les grans triomfadores d'aquell conflicte a l'àmbit europeu. L'absolutisme francès, en canvi, quedà tocat de mort. Setanta-cinc anys després la seva estructura institucional i social seria arrossegada per la Revolució de 1789. El futur del parlamentarisme català fou, doncs, a diferència de l'anglès i de l'holandès, estroncat per la força de les armes. Això explica perquè tots els règims espanyols, de la naturalesa que fossin i des de llavors ençà, no han posat mai en qüestió les conseqüències del 1714, al mateix temps que no aconseguien la total assimilació de Catalunya per Castella.

Introducció. Roma creà un model.

- 1) Els comtats nord-catalans davant França (1659-1795-segle XXI).
 - a) El tractat dels Pirineus (1659).
 - b) Les revoltes dels "Angelets de la Terra" (1667-1775).
 - c) La Revolució dóna el cop de gràcia (1789-1795-segle XXI).
- 2) El Principat de Catalunya davant Castella i Espanya (1624-2015). Cap a la recuperació de la sobirania perduda?
 - a) El Principat, una peça cobejada des de Madrid. La catalanofòbia (1624-1714).
 - b) Pèrdua de sobirania, resistència interna i ressorgiment econòmic (1714-1800). La memòria del passat sobirà.
 - c) La Renaixença cultural i política (1833-1901).
 - d) Dues experiències d'autogovern aixafades per la bota militar (1914-1923 i 1931-1939).
 - e) Una transició trampa (1977-2010).
 - f) El futur és obert (2010-2015).
- 3) El País Valencià i les Illes, dos casos assimilats (1707-2015)?
 - a) El cas valencià.
 - b) El cas de les Illes.

Col·loqui

Per **JOSEP CATÀ I TUR**, autor, junt amb **ANTONI MUÑOZ GONZÁLEZ**, dels cinc llibres: *La traïció anglesa: comerç colonial i destrucció de la sobirania catalana (1706-1715)* a Llibres de l'Índex, i *Repressió borbònica i resistència catalana (1714-1736)*, *Absolutisme contra pactisme: la ciutatella de Barcelona (1640-1704)*, *25 presos polítics del 1714* i *Ambaixadors catalans a Madrid: Els inicis de la Guerra de Separació (1640-1641)*, a Rafael Dalmau, Editor.